

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.530 van 19 maart 2004
in de zaak A. 148.726/XII-4096.**

In zake : Lieven SCHEYS
 die woonplaats kiest bij
 advocaat K. Stas,
 kantoor houdende te Leuven,
 Tervuursevest 54, bus 5

tegen :

SCHOLENGROEP 11 VAN HET
GEMEENSCHAPSONDERWIJS
die woonplaats kiest bij
advocaat M. Stommels,
kantoor houdende te Antwerpen,
Britselei 3, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Lieven Scheys op 12 maart 2004 heeft ingediend waarin bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van 8 maart 2004 waarbij verzoeker vanaf 10 maart tot 6 juni 2004 “uit de lessen en de school wordt verwijderd” bij wijze van ordemaatregel;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 15 maart 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 maart 2004, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaten K. Stas en C. Boes, die verschijnen voor verzoeker, van verzoeker, en van advocaat M. Stommels, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat verzoeker leerling is in het zesde jaar menswetenschappen aan het koninklijk atheneum 2 Ring te Leuven;

Overwegende dat een incident tijdens de les lichamelijke opvoeding op vrijdag 13 februari 2004 de aanleiding vormt voor de thans bestreden beslissing; dat de partijen geen identieke versie geven van de feiten en omstandigheden van dit incident; dat hun versies in ieder geval overeenstemmen met betrekking tot “één slag en één trap”, versta dat verzoeker aan een medeleerling een slag toebrengt en, nadat deze medeleerling op de grond is gevallen, hem minstens ook nog een achterwaartse trap geeft; dat partijen evenmin betwisten dat verzoeker na dit incident de school verlaat; dat volgens verzoeker daarvoor toestemming aan de sportleraar is gevraagd; dat hij echter niet tegenspreekt wat verwerende partij betoogt, namelijk dat hij vooraleer de school te verlaten “bij mevrouw W. V[...], opvoeder 6e jaar gegaan [is en] zijn agenda gegeven [heeft] met de woorden ‘hier is mijn agenda, mijn boeken kom ik maandag binnenbrengen’”;

Overwegende dat partijen niet betwisten dat maandag 16 februari 2004 een schoolvrije dag is; dat diezelfde dag de klassenraad 6MW2 over de gebeurtenissen het volgende notuleert :

“Deze klassenraad had plaats voor de eigenlijke klassenraad en ging over een ernstig incident dat zich voorgedaan had op vrijdag 13 februari 2004 tijdens de les L.O.

De leerkracht, J. Van H[...], deed verslag van het incident (zie bijlage). Lieven Scheys had medeleerling Alexander T[...] slagen toegebracht die van die aard waren dat laatstgenoemde naar het ziekenhuis moest worden gebracht. Daar stelde men vast dat het om een niet-gecompliceerde neusbreuk ging.

Lieven Scheys werd beschreven als 'buiten zichzelf van woede' en 'niet tot bedaren te brengen'. Dat werd bevestigd door W. V[...], opvoeder, waar Lieven Scheys na de feiten naartoe is gegaan. Daarna werd gewezen op de vele kansen die Lieven Scheys in het verleden gekregen had. Bovendien voelden een aantal leerkrachten en W. V[...] zich bedreigd door hem. 'Men liet hem gerust' omdat men zich niet veilig voelde.

Het feit dat er voordien al een zekere spanning bestond tussen Lieven Scheys en Alexander T[...] werd niet als relevant voor de discussie beschouwd. De directeur heeft toen het advies van de klassenraad gevraagd en heeft eraan toegevoegd dat zij de uiteindelijke beslissing zou nemen na dit advies.

De klassenraad was het erover eens dat de veiligheid van leerkrachten en leerlingen niet langer kon gewaarborgd worden en dat het wenselijk was Lieven Scheys uit de school te verwijderen.

De directeur beslist dan ook Lieven Scheys definitief te verwijderen”;

Overwegende dat de directeur van de school met een 17 februari 2004 gedateerd schrijven aan verzoeker meedeelt :

“Lieven

Vrijdag, 13 februari was Lieven betrokken bij een ernstig incident op school. Tijdens een voetbalmatch in de lessen L.O. heeft hij plotseling zijn zelfbeheersing verloren en een medeleerling brutaal aangevallen en ineen geslagen. Hoewel de leerkracht is tussenbeide gekomen en de leerling weerloos op de grond lag, heeft Lieven hem nogmaals een vicieuze trap in het aangezicht gegeven. Pas na verder aandringen van de leerkracht heeft hij de school verlaten, maar heeft eerst nog verdere bedreigingen aan het adres van het slachtoffer geuit. De leerling is overgebracht naar spoedgevallen, waar o.a. een gebroken neus werd geconstateerd.

Het spreekt voor zich dat een dergelijk gedrag in een school totaal onaanvaardbaar is. De klassenraad heeft dan ook op maandag 16 februari dit incident besproken en uitdrukkelijk geadviseerd om over te gaan tot de tuchtmaatregel definitieve verwijdering uit onze school. Uw zoon valt aangezien hij meerderjarig is, niet meer onder de wet van de leerplicht.

Indien u nog vragen hebt hieromtrent kan u mij steeds bereiken op bovenstaand telefoonnummer. U kan de volledige procedure aangaande tuchtmaatregelen en eventueel beroep terug vinden in het schoolreglement”;

Overwegende dat verzoeker, na een overlegvergadering op 2 maart 2004 met de directeur, diezelfde dag beroep aantekent tegen de tuchtmaatregel bij de beroepscommissie van de school; dat hij in zijn bezwaarschrift onder meer stelt de beslissing aan te vechten omdat de tuchtmaatregel niet in overeenstemming is met de ernst van de feiten, dat hij erkent “een foutieve handeling te hebben gesteld”, dat dit echter “het eerste incident is waarin [hij] werd betrokken en nooit eerder enige tuchtmaatregel lastens hem werd getroffen omwille van slecht gedrag, laat staan agressief gedrag”;

Overwegende dat de beroepscommissie op 8 maart 2004 de thans bestreden beslissing neemt; dat zij is gesteld als volgt :

“Naar aanleiding van uw brief van 2 maart 2004 met als referte 2885/01 waarop u hoger beroep aantekende bij mijn ambt, heb ik de beroepscommissie, zoals voorzien in het schoolreglement, samen met een jurist van de juridische dienst van het Gemeenschapsonderwijs samengeroepen en u de gelegenheid gegeven om uw grieven in dit dossier verder toe te lichten.

De feiten :

U stelt terecht dat om een juist oordeel te vellen, men de juiste feiten moet kennen. Volgens uw cliënt heeft hij slechts één slag en één trap aan het slachtoffer toegebracht. U beweert dat Lieven na het toebrengen van de eerste slag beseftte dat hij te ver was gegaan en geen verdere slagen heeft toegebracht.

De leraar verklaarde evenwel dat Lieven na de eerste slag, waardoor het slachtoffer op de grond viel, nog verder 3 slagen op het hoofd heeft toegebracht

en dat hij nadien een dusdanige trap met zijn hiel gaf dat de neus van het slachtoffer begon te bloeden, vermoedelijk als gevolg van de daaropvolgende neusbroek.

De beroepscommissie is van oordeel dat de eerste slag eventueel een gevolg kan zijn van een ongecontroleerde woede-uitbarsting, maar dat nadien het trappen met de hiel naar het aangezicht van het slachtoffer dat op de grond lag wel degelijk een opzettelijke daad van slagen en verwondingen is

De leraar :

U beweert dat de leraar met iets anders bezig was tijdens het voorval.

De leraar verklaart dat, om een goed overzicht van de voetbalwedstrijd te hebben, hij zich in de hoek van de zaal had opgesteld om het hele lesgebeuren in deze kleine zaal op de voet te kunnen volgen. Hierdoor heeft hij ook, beter dan sommige leerlingen, het incident goed kunnen zien.

De beroepscommissie heeft geen enkele reden om te twijfelen aan de woorden van deze leerkracht, die trouwens een uitstekende staat van dienst heeft en bovendien een beëdigd ambtenaar is.

Trouwens deze leerkracht had de beste verstandhouding met Lieven Scheys en heeft geen enkele reden om de waarheid geweld aan te doen.

Pestgedrag :

U verklaart dat er al een tijdje een pestgedrag heerste tussen Lieven en het slachtoffer.

De beroepscommissie heeft geen enkel document kunnen vinden of klacht aanhoren die deze bewering staakt.

Schending van hoorrecht en hoorplicht :

De directeur, mevrouw M. S[...], heeft inderdaad Lieven Scheys niet gehoord.

Lieven Scheys heeft echter op eigen initiatief de school verlaten.

Diezelfde vrijdag is hij naar het secretariaat gegaan om zijn agenda af te geven. Hij heeft toen tegen de opvoedster, W. V[...], gezegd dat hij maandag al zijn boeken zou binnenbrengen.

Vermits Lieven niet meer leerplichtig is en zelf weggebleven is van school, achtte de directie het niet meer nodig hem te horen, temeer daar de moeder mondeling reeds op de hoogte was gebracht.

De beroepscommissie acht dit 'niet horen' van ondergeschikt belang, gezien het vrijwillig wegblijven van Lieven Scheys.

Klassenraad slechts ingelicht en vooringenomenheid van directie :

U beweert dat de klassenraad geen 'juiste' versie van de feiten heeft gekregen, dat bepaalde leerkrachten niet voldoende kansen hebben gekregen om tegenargumenten aan te brengen en dat de directie vooringenomen was.

De beroepscommissie heeft hierover geen enkele klacht ontvangen of met geen enkel document kunnen vaststellen dat de klassenraad niet volgens de regels heeft plaatsgevonden.

Tussen de klassenraad en de beslissing heeft de directie nog om raad gevraagd bij de juridische dienst van het Gemeenschapsonderwijs in Brussel en bij de Algemeen directeur van de scholengroep. Er kan dus van vooringenomenheid geen sprake zijn.

Motivering :

U beweert dat de motivering om Lieven Scheys definitief uit te sluiten ontbreekt en dat de sanctie niet in overeenstemming is met de feiten.

In het schoolreglement staat geschreven dat de directie de tuchtmaatregel 'definitieve uitsluiting' onmiddellijk kan opleggen bij zeer ernstige overtredingen zoals het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen.

De beroepscommissie is van oordeel dat de trap in het aangezicht van het slachtoffer een daad was van opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen en aldus de motivering impliciet aanwezig is via het schoolreglement.

Voorgaand tuchtdossier :

U stelt terecht dat de voorbije twee schooljaren er geen enkel tuchtdossier tegen Lieven Scheys werd opgesteld.

De beroepscommissie meent dat dit irrelevant is voor de genomen sanctie omdat het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen een zeer ernstige overtreding is en zwaarwegend genoeg om onmiddellijk tot de definitieve uitsluiting over te gaan. Bijgevolg moet er niet gekeken worden naar het verleden.

Besluit :

De beroepscommissie is van oordeel dat de opgelegde tuchtstraf, 'definitieve verwijdering uit de school' een terechte beslissing was van de directie en volledig in overeenstemming met de feiten.

Evenwel heeft de beroepscommissie oog voor het feit dat Lieven Scheys dit schooljaar behoorlijke resultaten heeft gehaald en maar drie maanden les meer voor de boeg heeft om het einddiploma te halen.

Om zijn toekomst niet te hypothekeer en wegens het feit dat hij zich akkoord heeft verklaard zich bij het slachtoffer te excuseren

beslist de beroepscommissie

a) de beslissing van directeur M. S[...] met ingang van 10 maart 2004 te vernietigen;

b) vanaf 10 maart tot en met 6 juni 2004 een ordemaatregel op te leggen waardoor Lieven Scheys uit de lessen en de school wordt verwijderd, omdat het belang van het onderwijs dit vereist (cf schoolreglement ordemaatregelen) en omdat een aantal leerkrachten en W. V[...] zich bedreigd voelden. (cf verslag klassenraad)

Lieven Scheys krijgt bijgevolg de gelegenheid deel te nemen aan de examens, die starten op 7 juni 2004, om nog het diploma secundair onderwijs te verwerven.

Binnen het Gemeenschapsonderwijs is er geen verder beroep meer mogelijk. U kan evenwel een annulatieberoep of een verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij de Raad van State indienen. Dit moet gebeuren binnen een termijn van zestig kalenderdagen nadat u kennis genomen heeft van de beslissing van de beroepscommissie”;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden; dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker als middel de schending aanvoert van het evenredigheidsbeginsel; dat hij onder meer betoogt dat de beroepscommissie de grenzen van haar discretionaire bevoegdheid overschreden heeft omdat de bestreden beslissing - die hijzelf in dit onderdeel van het middel een “tuchtmaatregel” noemt - “niet in verhouding [staat] met de feiten

waarop zij zich gebaseerd heeft”; dat hij daarbij nogmaals toelicht niet te ontkennen aan het slachtoffer “een slag en een trap” te hebben toegebracht; dat volgens hem evenwel een verwijdering uit de school en uit de lessen niet in verhouding staat met de gepleegde feiten; dat hij in een ander middelonderdeel tevens de schending aanvoert van artikel 63 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (hierna: organisatiebesluit); dat hij toelicht dat de wijze waarop de commissie de bestreden maatregel -in het verzoekschrift bij dit middelonderdeel door verzoeker “ordemaatregel” genoemd- heeft toegepast, niet enkel het voordeel ontnemt dat hij zou halen uit het volgen van de lessen, maar hem elke mogelijkheid ontnemt de lessen te volgen zodat het beoogde doel van de ordemaatregel, namelijk het verbeteren van het gedrag van een leerling, volledig verhinderd wordt, dat indien zijn afwezigheid noodzakelijk is omwille van het belang van het onderwijs minstens in een andere vorm van onderricht voorzien moet worden;

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt dat zij slechts een maatregel kan treffen in verhouding met de feiten als deze feiten duidelijk en vaststaand bewezen zijn, dat de feiten opzettelijke slagen en verwondingen, werkonbekwaamheid tot gevolg en de bedreigingen bewezen zijn, dat bijgevolg de beroepscommissie wel degelijk een maatregel kan nemen, dat het manifest onjuist zou zijn te beweren dat verzoeker vóór het incident een modelleerling was; dat zij rapporten van verzoeker neerlegt waarin opmerkingen staan omtrent meerdere ongewettigde afwezigheden en verder “totaal onaanvaardbaar agressief gedrag”; dat zij verwijst naar het schoolreglement waarin het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen als een “zeer ernstige overtreding” is aangeduid; dat volgens haar een ernstige overtreding, ook al is zij éénmalig, tot definitieve uitsluiting aanleiding kan geven, dat de commissie een tijdelijke uitsluiting heeft opgelegd, gekwalificeerd als ordemaatregel, dat de ouders of verzoeker kunnen vragen -maar het “is geen recht”- om de leerling “toch in de school op te vangen en hem bvb. taken op te geven”;

Overwegende dat de verwerende partij, ter terechtzitting gevraagd naar de aard van de opgelegde maatregel, verklaart dat de beroepscommissie de maatregel heeft gekwalificeerd als een ordemaatregel en dat verwerende partij daar naar zal handelen, hetgeen impliceert dat begeleidende maatregelen vereist zijn waartoe niet enkel de leerling, maar ook de school initiatieven kan nemen; dat zij wel

specificeert dat zulks begrepen moet worden in de omstandigheden van het incident en het feit dat verzoeker, die meerderjarig is, vrijwillig de school heeft verlaten;

Overwegende dat oorspronkelijk aan verzoeker een tuchtmaatregel is opgelegd, namelijk de definitieve uitsluiting; dat de beroepscommissie deze beslissing heeft “vernietigd” en in de plaats ervan een maatregel heeft gesteld die zij zelf kwalificeert als een ordemaatregel;

Overwegende dat een ordemaatregel luidens artikel 63 van het organisatiebesluit het voordeel, dat de leerling uit het verstrekken van het onderwijs haalt, niet ontnemen mag; dat de aan verzoeker opgelegde maatregel hem van 10 maart 2004 tot 6 juni 2004 verwijderd uit de school en uit de lessen, zonder dat hem taken worden opgelegd, zonder dat hem bijstand van het begeleidend CLB wordt aangeboden, zonder instructies over de te kennen leerstof met het oog op de examens, zonder andere hulp zoals klasnota's die hem, met het oog op een nuttige voorbereiding van die examens, wegwijs kan maken in de te kennen leerstof; dat de beslissing in het bijzonder geen antwoord geeft op de vraag waar en hoe hij voor uitleg over de leerstof op een of andere manier bij de school of leerkrachten terecht zou kunnen; dat in verband met dagelijks werk of toetsen geen regeling is te vinden; dat, kortom, gedurende de bedoelde periode door de bestreden beslissing aan verzoeker op de meest absolute wijze elk voordeel dat hij uit het verstrekken van het onderwijs kan halen ontnomen wordt;

Overwegende dat het in de school van toepassing zijnde tuchtreglement als mogelijke tuchtmaatregelen enkel melding maakt van twee tuchtsancties: de “uitsluiting uit één of meer lessen”, in welk geval de leerling op school aanwezig moet zijn en extra taken krijgt, en de definitieve verwijdering uit de school; dat laatstgenoemde tuchtmaatregel als gezien door de beroepscommissie uitdrukkelijk is afgewezen, want “vernietigd”; dat evenwel de vraag rijst of de opgelegde maatregel ondanks de er door verwerende partij aan gegeven kwalificatie niet ook als een tuchtmaatregel beschouwd moet worden of ermee gelijkgesteld; dat de Raad van State op die vraag voorlopig een bevestigend antwoord meent te moeten geven; dat hij dat doet nu is gebleken dat de bestreden maatregel verzoeker precies in de voordelen die hij uit het verstrekken van het onderwijs haalt treft, hetgeen luidens artikel 64 van het organisatiebesluit het kenmerk van een tuchtmaatregel is; dat hij dat evenzeer doet op grond van de vaststelling dat, wjl de aan verzoeker opgelegde “ordemaatregel” weliswaar toelaat dat hij deelneemt aan de examens vanaf

7 juni 2004 en hem dus formeel geen definitieve verwijdering uit de school oplegt, zij hem dan weer wel tot daags voor die examens verwijdt “uit de lessen en de school”; dat, mede in overweging nemend dat verzoeker in het laatste jaar les volgt, de maatregel bijgevolg geen kortstondige verwijdering uit de lessen inhoudt maar zij niet veel minder lijkt dan de definitieve uitsluiting, al valt ze er niet volledig mee samen; dat zij dan ook op het eerste gezicht met een zware tuchtstraf kan worden gelijkgesteld;

Overwegende dat de schooloverheid bij de uitoefening van haar tuchtbevoegdheid over een discretionaire beoordelingsvrijheid beschikt, bijvoorbeeld op het stuk van de op te leggen straf; dat “discretionair” evenwel geen synoniem is van onbeperkt of willekeurig; dat voor de wettige uitoefening van de beoordelingsvrijheid onder meer vereist is dat de opgelegde maatregel zich in een redelijk verband van evenredigheid verhoudt tot de in aanmerking genomen feiten; dat zulks de overheid verplicht, zo lijkt, om haar maatregel vooraf te laten gaan door, en te steunen op, een genoegzame afweging van de betrokken gegevens en van de relevante belangen die door de te nemen beslissing geraakt zullen worden; dat de Raad van State, in het kader van het hem opgedragen wettigheidstoezicht, mag nagaan of de overheid bij de bepaling van de strafmaat niet de grenzen van die beoordelingsvrijheid is te buiten gegaan en of de opgelegde straf geacht kan worden het resultaat te zijn van een behoorlijke afweging van alle betrokken belangen en gegevens;

Overwegende dat het feit dat de beroepscommissie in aanmerking heeft genomen voor de bestreden maatregel, zo lijkt, “het trappen met de hiel naar het aangezicht van het slachtoffer dat op de grond lag” is, een feit dat ook door verzoeker wordt toegegeven;

Overwegende dat verwerende partij thans voor de Raad vergeefs refereert aan hetgeen over verzoeker is genoteerd op zijn rapporten; dat immers, nog daargelaten dat noch in het rapport noch in het aan de Raad bekend dossier duidelijkheid wordt gegeven over de concrete betekenis en toedracht van het aldaar genoemd “agressief gedrag”, de beroepscommissie in de bestreden beslissing zelf de voorgaanden “irrelevant voor de genomen sanctie” noemt waardoor “niet gekeken [wordt] naar het verleden”;

Overwegende dat de beroepscommissie de maatregel weliswaar ook lijkt te steunen op eventuele veiligheidsoverwegingen, nu zij overweegt dat “een aantal leerkrachten en W. V[...] zich bedreigd voelden (cf verslag klassenraad)” ; dat dit motief evenwel lijkt samen te vallen met het enige ten laste gelegde feit zelf en niet refereert aan andere, eerdere incidenten; dat zulks overigens bevestiging lijkt te vinden in de reeds geciteerde bedenking van de commissie dat niet naar het verleden moet worden gekeken en ook in de volgende aanvullende verduidelijking die de klassenraad gegeven heeft op 16 maart 2004 : “KR heeft het moeilijk met het woord bedreiging. Niemand heeft ooit gezegd dat er werkelijk een bedreiging was alleen maar een gevoel van bedreiging. Het voorval van vrijdag 13 februari is een bedreigend voorval”; dat voorts in het dossier geen gegevens voorkomen, zo lijkt, die wijzen op bijzondere bedreigingen van verzoeker aan leerkrachten of opvoeders; dat in dat licht hetgeen de beroepscommissie daarover schrijft vooralsnog ofwel als een loutere bewering terzijde moet worden gelaten ofwel als een met het hoofdmotief samenvallend, en dus overtoollig motief is te begrijpen; dat ten slotte ook de oorspronkelijke tuchtmaatregel uitsluitend op het incident van 13 februari 2004 gesteund is en niet aan andere feiten refereert;

Overwegende dat, zoals de zaak zich thans aandient bij de Raad van State, de beroepscommissie geen andere concrete gegevens in aanmerking heeft genomen over dreiging die van verzoeker zou uitgaan ten overstaan van leerkrachten, opvoeders of andere leerlingen op grond van specifiek beschreven eerdere gedragingen; dat van de bestreden beslissing bijgevolg voorlopig wordt onthouden dat zij uitsluitend steunt op het hiervoor genoemde feit, waarvan eensdeels de “slag eventueel een gevolg kan zijn van een ongecontroleerde woede-uitbarsting” en, anderdeels, het “trappen met de hiel” een “opzettelijke daad van slagen en verwondingen” is die door de commissie als “een zeer ernstige overtreding” en “zwaarwegend genoeg om onmiddellijk tot de definitieve uitsluiting over te gaan” wordt genoemd;

Overwegende dat aldus, op het eerste gezicht, de enige reden waarom het tegen verzoeker in aanmerking genomen tuchtfeit zijn deelname aan de lessen en aanwezigheid op de school onherroepelijk onmogelijk maakt en waarom hij met andere woorden de quasi maximumtuchtstraf van de definitieve verwijdering krijgt opgelegd, is “omdat het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen een zeer ernstige overtreding is”; dat deze uitspraak niet toelaat te besluiten dat de opgelegde maatregel het resultaat is geweest van een in concreto-afweging van alle

betrokken gegevens en belangen; dat integendeel de algemeenheid van het motief doet uitschijnen dat de uitspraak op een apriori gebaseerd is en er van zo'n afweging geen sprake is geweest; dat niet blijkt dat verwerende partij, naast het incident van van 13 februari 2004, oog heeft gehad voor verzoekers achtergrond en inzonderheid zijn schoolverleden; dat de bijkomende, lapidaire motivering dat “er niet gekeken [moet] worden naar het verleden” haar van die verplichting niet ontslaat, wel integendeel; dat vooreerst in het licht van de verdediging van verzoeker voor de beroepscommissie, waarin hij aanvoert -al dan niet terecht- dat “nooit eerder enige tuchtmaatregel lastens hem werd getroffen omwille van slecht gedrag, laat staan agressief gedrag”, de beroepscommissie aan dit verleden wel degelijk aandacht moest schenken en verzoeker een concreet antwoord had moeten geven, zo lijkt; dat, bovendien, zo verzoeker het bij het rechte eind heeft, het ten laste gelegde feit kan gezien worden als een eenmalig geïsoleerd voorval tegenover een medeleerling, gepaard gaande met een *prima facie* al te hypothetisch “gevoel van bedreiging” van de kant van het onderwijspersoneel, waarvoor het opleggen van de hoogste tuchtstraf niet zodanig evident is dat het volstaat enkel maar te overwegen dat het zwaarwegend genoeg is om de bestreden maatregel te nemen; dat meer in het algemeen in de huidige stand van de procedure wordt aangenomen dat de afweging van de op het spel staande belangen voor verzoeker inhouden dat naast de legitieme belangen van de onderwijsverstrekkers bij het vaststellen van de op te leggen maatregel wel degelijk ook met het verleden van de leerling rekening moet worden gehouden; dat die belangenafweging op het eerste gezicht ontbreekt; dat in die omstandigheden en op grond van de thans aan de Raad bekende gegevens voorlopig wordt aangenomen dat er geen redelijk verband van evenredigheid is aangetoond tussen de feiten en de opgelegde maatregel;

Overwegende dat hetgeen voorafgaat leidt tot de volgende conclusies; dat verzoeker ten laste wordt gelegd op vrijdag 13 februari 2004 een medeleerling met de hiel tegen het aangezicht te hebben getrapt terwijl deze op de grond lag; dat hoe dan ook een dergelijk feit niet zonder gevolg moet blijven zijdens de onderwijsinstelling; dat het in de eerste plaats aan haar toekomt om te oordelen of in de omstandigheden van de zaak een ordemaatregel of een tuchtmaatregel is aangewezen en om aansluitend de omvang van die maatregel vast te stellen; dat te dezen de beroepscommissie het aangewezen heeft geacht een maatregel op te leggen die zij beschouwt als een ordemaatregel; dat die maatregel neerkomt op een verwijdering “uit de lessen en de school”; dat de maatregel, begrepen als een loutere ordemaatregel, onwettig lijkt om de hiervoor uiteengezette redenen, op grond van

het artikel 63 van het organisatiebesluit; dat de maatregel, waar zij ook als een vermomde tuchtmaatregel te beschouwen is, eveneens onwettig lijkt om de zo-even gegeven redenen, wegens schending van het evenredigheidsbeginsel;

Overwegende dat het middel in de besproken mate ernstig is ernstig is;

Overwegende, wat de tweede en de derde voorwaarde betreft, dat verzoeker aanvoert dat hij binnen drie maanden zijn eindexamens dient af te leggen, dat elke dag zonder les volgen zijn kansen vermindert om te slagen in die examens, dat niet kan worden verwacht dat hij de leerstof van 13 februari tot 5 juni via zelfstudie verwerkt, dat hij dreigt een schooljaar te verliezen en dat hij diligent heeft gehandeld;

Overwegende dat de verwerende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid niet betwist; dat zij wel het voorhanden zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel allerminst vaststaand noemt, nu verzoeker zelf spreekt van een hypothese;

Overwegende dat de Raad de hypotheek die de bestreden beslissing, waarvan is vastgesteld dat zij geen begeleidende maatregelen bevat en dat zij verzoeker rechtstreeks raakt in de voordelen die hij zou halen uit het verstrekken van het onderwijs, legt op het mogelijke slagen voor de eindexamens en het dreigend verlies van het schooljaar, in de omstandigheden van de zaak als een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel aanvaardt, waar een gewone schorsing niet tijdig meer aan kan remediëren; dat ook deze beide voorwaarden bijgevolg zijn vervuld;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 8 maart 2004, waarbij de beroepscommissie van het koninklijk atheneum 2 Leuven beslist dat Lieven Scheys vanaf 10 maart tot 6 juni 2004 “uit de lessen en de school wordt verwijderd”.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien maart 2004, door :

de HH. G. VAN HAEGENDOREN,

F. BONTINCK,

De griffier,

F. BONTINCK.

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

G. VAN HAEGENDOREN.